

Sygn. akt IV Ka 643/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale Jolanty Siwik-Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2021 r.

6sprawy T. P.

7syna Z. i B. z domu P.

8urodzonego (...) w O.

9oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk

10na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

11od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12z dnia 2 czerwca 2021 r. sygnatura akt III K 1994/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. stwierdza, iż koszty procesu zaistniałe w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 643/21	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 czerwca 2021r. sygn. akt III K 1994/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
0.11.3.2. Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	T. P.	Był 6- krotnie karany sędownie za występki przeciwko mieniu i inne.	Dane KRK z dnia 31.08.2021r.	282
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Dane KRK z dnia 31.08.2021r.	Dowód niekwestionowany.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżony nie dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk poprzez uznanie, iż wyjaśnienia oskarżonego są całkowicie wiarygodne w zakresie w jakim nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, a także przyjęcie, że linia obrony oskarżonego jest wiarygodna i potwierdzona przez uzyskane dokumenty bankowe, co miało wpływ na treść orzeczenia i w konsekwencji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>skutkowało uniewinnieniem T. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego powinna doprowadzić do ustalenia, że oskarżony dopuścił się występku z art. 286 § 1 kk przynajmniej pomocnictwa do w/w czynu</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Nietrafione pozostają depozycje apelacji, jakoby błędnie sąd I instancji oparł swe ustalenia faktyczne na wyjaśnieniach oskarżonego, złożonych dopiero na rozprawie.</p> <p>W opozycji do wyjaśnień oskarżonego apelujący przeciw nie wskazał dowodów im przeciwnych, które pozwoliłyby obalić kwestionowaną w apelacji linię obrony oskarżonego, tj. że założył konto bankowe dla własnych potrzeb,</p>			

kontem tym się w istocie nie interesował bo nadużywał alkoholu, mieszkał z inną osobą w wynajmowanym mieszkaniu i dopiero po opuszczeniu mieszkania zorientował się, że zginęły dokumenty bankowe, w tym karta do bankomatu. Nawet jeżeli utraty tych dokumentów oskarżony nie zgłosił bankowi czy policji, to fakt taki nie stanowi jeszcze nawet poszlaki dowodowej w kierunku zarzucanego mu czynu.

Nie sposób też podważyć fakt, iż to na przedmiotowy rachunek bankowy założony przez oskarżonego wpłynęły wyłudzone w drodze oszustwa środki od pokrzywdzonego G. G. tytułem umowy nabycia samochodu, podobnie jak pieniądze wyłudzone od innych osób.

Rzecz jednak w tym, iż dowody zebrane w sprawie nie dostarczyły jakichkolwiek uzasadnionych przesłanek dla

potwierdzenia udziału oskarżonego w zarzucanym mu występku oszustwa na szkodę G. G., tak w formie sprawstwa jak i – podnoszonego w apelacji – pomocnictwa do oszustwa.

Wbrew twierdzeniom apelującego, już od postępowania przygotowawczego znany pozostaje adres, pod jakim w dacie podjęcia przesyłki z kartą bankomatową zamieszkiwał oskarżony, tj. we W. przy ul. (...) (k. 39 akt).

Czy oskarżony komukolwiek przekazał otrzymany z banku PIN do karty w celu wykorzystania konta dla przestępstwa czy też dokument taki został mu skradziony, tego na podstawie ujawnionych dowodów ustalić w sposób kategoriyczny przecież nie można.

Nie można też zdyskredytować twierdzeń oskarżonego, iż wobec braku zainteresowania kontem (z powodu ciągów

alkoholowych i
trudnej sytuacji
osobistej a następnie
zaginięcia
dokumentów
bankowych i karty
do bankomatu) nie
dokonywał wypłat
z konta środków
przelanych przez
pokrzywdzonego, bo
tu także dowodów
nie przedstawiono.

Nie ustalono innych
powiązań
oskarżonego z
przestępstwem –
wszak oferta
sprzedaży, na którą
odpowiedział
pokrzywdzony,
miała pochodzić od
G. P. – faktycznego
przedsiębiorcy, co
potwierdza
informacja (...), dane
tej osoby wskazane
zostały w treści
nazwy konta e-mail.
Nie kwestionuje
apelujący ustalenia
wyroku, opartego
o zeznania świadka
G. P., że ponad
wszelką wątpliwość
inna osoba posłużyła
się jego danymi
i ze zdarzeniem
ten świadek nie
miał nic wspólnego.
Dodać tylko można,
iż wedle wyjaśnień
oskarżonego nie
zamieszczał żadnych
ogłoszeń
internetowych, zaś
oskarżyciel nie
wskazał na dowód
negujący tę część

wyjaśnień
oskarżonego.

Natomiast podany przez sprawcę oszustwa w ogłoszeniu numer telefonu zarejestrowany był na świadka Z. S., który nie zna oskarżonego. Świadek ten wskazał nadto, że na prośbę R. W. i w zamian za zapłatę w sierpniu 2016r. zarejestrował na siebie kilkanaście kart telefonicznych. Wskazany R. W. zeznał, że również na prośbę innej osoby – nieustalonego mężczyzny zarejestrował znaczną ilość kart telefonicznych za co uzyskał zapłatę. Świadek ten, jak i świadek I. W., wykluczyli, by tym mężczyzną był oskarżony.

Tak więc brak dowodów sprawstwa oskarżonego w zarzucanym mu zakresie.

Trafnie także sąd I instancji wskazał, iż stan dowodów sprawy nie dostarcza danych dla przypisania oskarżonemu pomocnictwa do przedmiotowego oszustwa, istotnie

żaden z dowodów
sprawy nie
potwierdził, by
oskarżony
zakładając
przedmiotowe konto
bankowe działał
z zamiarem tak
oszustwa czy
pomocnictwa innej
osobie do dokonania
oszustwa na szkodę
pokrzywdzonego G.
G..

Przypomnieć
wypada
apelującemu, iż
pomocnik w
rozumieniu art. 18
§ 3 kk działa
w zamiarze, aby
inna osoba dokonała
czynu zabronionego,
swoim zachowaniem
ułatwia jego
popelnienie, w
szczególności
dostarczając
narzędzie, środek
przewozu czy
udzielając rady lub
informacji. Dla
wypełnienia
znamienia
pomocnictwa
sprawca musi
działać w zamiarze
dokonania przez
innego sprawcę
konkretnego czynu.

Dla wsparcia tego
stanowiska można
przytoczyć
akceptowane
stanowisko
wykładni sądowej -
Pomocnictwem jest
ułatwienie

popelnienia czynu zabronionego innej osobie, pomocnik musi miec wiece wyobrazenie konkretnego czynu zabronionego, który ma byc popelniony przez sprawce glownego.

Wprawdzie z istoty pomocnictwa wynika, ze nie musi byc ono warunkiem dokonania czynu zabronionego, moze byc wręcz działaniem o nieistotnym znaczeniu, ale wszak ustawodawca normatywnej istoty pomocnictwa nie ograniczył formułą taksatywnego wyliczenia sposobów udzielenia wsparcia sprawcy glownemu, zatem w gre mogą wchodzić inne, nie wymienione w przepisie art. 18 § 3 k.k., formy. (tak w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 lutego 2018 r. II Aka 284/17LEX nr 2477353), czy

1. Odpowiedzialność karna pomocnika oparta jest na obiektywnym ulatwieniu popelnienia czynu zabronionego. Aby można było mówić o przestępstwie pomocnictwa, musi

ono realizować wszystkie jego elementy. Zamiar musi być udowodniony i opierać się na konkretnych dowodach, nie może być domniemany. Precyzyjne ustalenie zamiaru jest o tyle istotne, albowiem pomocnictwo musi dotyczyć działań podjętych po wyrażeniu przez inną osobę zamiaru popełniania określonego czynu, działania muszą być podjęte w tym konkretnym celu, a nie jako przy okazji.

2. Pomocnictwo (czy podżeganie) nie może być skierowane do bliżej nieokreślonego przestępstwa, czy bliżej nieokreślonej osoby, aby czyn dokonała. Nie jest pomocnictwem np. nawoływanie do spalenia czegoś, czy zabicia nieokreślonej osoby. Pomocnictwo (podżeganie) musi być zindywidualizowane do konkretnego przestępstwa. (II AKa 199/16, Pomocnictwo jako czyn odnoszący się do skonkretyzowanego czynu sprawcy. -

Wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Szczecinie

LEX nr 2295134 -
wyrok z dnia 8 lutego
2017 r.)

oraz

Pomocnictwo do
oszustwa polega na
ułatwieniu sprawcy
głównemu, poprzez
działanie (lub
ewentualnie
zaniechanie wbrew
prawnemu
obowiązкови),
doprowadzenia
innej osoby do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem, za pomocą
wprowadzenia jej
w błąd lub
wyzyskania błędu
(przez sprawcę
głównego), w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej.

Pomocnik, co
najmniej w chwili
podejmowania
działań (zaniechań),
ułatwiających
dokonanie oszustwa,
musi mieć
wyobrażenie
konkretnego czynu
podejmowanego
przez sprawcę
głównego. Musi
zatem obejmować
swoją świadomością
fakt, że sprawca
główny, w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej,
zamierza

doprowadzić osobę pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia jej w błąd. Nadto pomocnik musi mieć świadomość znaczenia swojego zachowania, w tym szczególnie tego, iż stanowi ono ułatwienie popełnienia czynu przez sprawcę głównego. Elementy przedmiotowe oszustwa muszą się mieścić w świadomości sprawcy głównego i muszą być objęte jego wolą. Sprawca ten musi, nie tylko chcieć uzyskać korzyść majątkową, ale musi chcieć użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Brak jest realizacji znamion strony podmiotowej oszustwa w przypadku, w którym sprawca, chociażby jednego z ww. elementów, nie obejmuje chęcią lecz tylko nań się godzi. Na płaszczyźnie woluntatywnej zamiar oszustwa przyjmować musi postać chęci skierowanej na zachowanie prowadzące do wywołania błędu

<p>(wyzyskania błędu) i chęci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem osoby pokrzywdzonej, oraz chęci osiągnięcia, przy pomocy obu opisanych wyżej elementów, korzyści majątkowej.-(tak w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2017 r.II AKa 419/16 LEX nr 2249958).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak w sekcji 3.1 wyżej.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Takie okoliczności nie nastąpiły.</p>	

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji****0.15.1.1.**Przedmiot
utrzymania w mocyOrzeczenie
uniewinniające
oskarżonego od
zarzucanego mu
czynuZwięźle o powodach
utrzymania w mocy

Sąd I instancji
poczynił trafne
ustalenia faktyczne,
a prawidłowa ich
subsumpcja
skutkowała
słusznym
uniewinnieniem
oskarżonego od
zarzucanego mu
występku.

Argumenty apelacji
okazały się
nieskuteczne i jako
takie nie stanowią
podstawy do
postulowanego
orzeczenia
kasatoryjnego w
rozumieniu art. 437
§ 2 kpk.

<p>Nadto w sprawie nie wystąpiły bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 § 1 kpk, nakazujące uchylenie zaskarżonego orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>II. III</p>	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z</p>

	<p>§ 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).</p> <p>W konsekwencji nieuwzględnienia apelacji prokuratora należało stwierdzić, że koszty procesu w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa (art. 636 § 1 kpk).</p>	
7. PODPIS		
SSO Ewa Rusin		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie uniewinniające	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana